

skal vælge det ene standpunkt eller det andet, siger vi derfor helt konsekvent, at det for det første i høj grad afhænger af, hvad det er, det skal bruges til, og at det for det andet helt klart afhænger af, hvad det er for konditioner, man kan få ind i det.

Det, vi vil slås for i denne forbindelse, er, at brugerne sikres forsyningsikkerhed, og at de sikres ordentlige priser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren gør nu et utvivlsomt velment forsøg på at rykke SF til undsætning i denne sag.

Jeg vil gøre opmærksom på, at situationen var den, at der ganske vist lå et gammelt forlig, men de borgerlige brød jo dette forlig og annullerede det dermed ved at stemme imod regeringens forhandlingsmandat.

Dermed stod regeringen frit. Det kan hr. Frandsen ganske rigtig ikke vide, men han kunne have undersøgt tingene, inden han begyndte på denne her polemik. Regeringen stod frit i situationen, og derfor tilbød Enhedslisten regeringen – og det har jeg ret til at sige, for det var mig selv, der sagde det på udvalgsrådet – at vi kunne have sagt: Nu dropper vi det forhandlingsoplæg om denne gradvise liberalisering og ligger under for EU-diktater, og så laver vi en ny aftale, for de borgerlige var jo gået, og det er jo derfor, jeg siger, at SF gjorde sit arbejde utrolig dårligt og ikke benyttede denne mulighed for at få en ny aftale.

Der er ingen, der siger, at vi skal beskytte Tele Danmark i denne sag. Der er ingen, der siger, at det absolut skal være, som det er i dag her i Danmark. Det eneste, Enhedslisten fastholdt, var, at vi ikke skal indrette disse ting efter EU-diktater.

Men det havde SF en anden holdning til. Partiet underlagde sig og forspildte de muligheder, der var. Og ministerens forsøg på at redde SF ud af dets forklaringsproblem må jeg altså sige mislykkedes. Jeg var skuffet over, at regeringen ikke benyttede den mulighed, den havde, da de borgerlige brød forliget, til i stedet at indgå en fornuftig aftale med SF og Enhedslisten.

Sådan er kendsgerningerne altså om forløbet.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Det var ikke noget forsøg på at redde nogen ud af en debat. Tværtimod var det et forsøg på at trække visse kendsgerninger ind i en debat, men hr. Albrechtsen vil jo helst ikke vedkende sig, at der er tale om kendsgerninger.

Jeg forstår, at hr. Albrechtsen gerne ser, at forligsopløsninger finder sted i Europaudvalget. Det, kan jeg hilsne og sige til hr. Keld Albrechtsen, sker ikke i Europaudvalget; det sker ved, at de forligspartnere, der har indgået forlig, tilkendegiver, om man opretholder et forlig, eller om man ikke opretholder et forlig.

Og jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at det eksisterende telefonforlig – altså indtil dette forligs indgåelse – rækker frem til udgangen af marts måned 1997, og at det fra kredsen af forligspartier klart blev markeret efter mødet i Europaudvalget, at man ikke ønskede at opsigte det eksisterende forlig.

Derfor er det ikke SF, der har spillet sine kort dårligt. Jeg skal ikke gøre mig til overdommer, men jeg kan sige, at jeg synes, der er andre, der ikke har formået at se realiteterne i en sag, som intet har med EU at gøre, men som har noget at gøre med de teknologiske forandringer, der finder sted i samfundet, uagtet hvad der foregår i Den Europæiske Union.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er muligt, at nogle synes, det er uvæsentligt, men når nu SF fremturer med deres synspunkter på det her punkt, er det trods alt vigtigt, at vi får afklaret, hvordan det rent faktiske forløb var, hvad mulighederne var, og hvad der er forspildt.

Jeg synes da, at det er helt i orden, at forskningsministeren siger, at der var et gammelt forlig, og at det kunne der ikke røres ved, det lå fast. Det er SF hoppet på og har sagt: Okay, det går vi så ind i.

Men det var jo ikke det, som hr. Aage Frandsen sagde i sin tale. Det var en helt anden melding og en helt anden måde at stille det op på. Og jeg synes sådan set, at man i stedet burde vurdere det ud fra det. Det burde SF også gøre. Det er ikke et spørgsmål om, at man er kommet ind og har fået mulighed for at indgå et nyt forlig, men derimod, om man er hoppet på den liberaliseringsbølge, som regeringen åbenbart allerede på forhånd havde aftalt med de borgerlige.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen har ordet for en kort bemærkning og derefter hr. Aage Frandsen, og så agter jeg at gå videre i ordførerrækken.